

מ"ת 22836/03/19 - שב"ס היחידה לתאום ופיקוח אלקטרוני, מדינת ישראל נגד מוחמד עאסלה

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 22836-03-19 ישראל נ' עאסלה (עציר)

בפני המבקשים: כב' השופט זיאד הווארי, סגן נשיא
1. שב"ס היחידה לתאום ופיקוח אלקטרוני
2. מדינת ישראל
נגד המשיב: מוחמד עאסלה (עציר)

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, עבירות בנשק (נשיאה והובלה), תקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות ושיבוש הליכי משפט - הכל לפי חוק העונשין, תשל"ז-1977.

ביום 14.4.19 הורה כב' השופט דבור על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית דודו בכפר עראבה.

2. ביום 30.6.19 התקבלה הודעה ולפיה הורה הממונה על הפיקוח האלקטרוני (להלן: "הממונה") על הפסקת הפיקוח ועל העברתו של המשיב למעצר מאחורי סורג ובריח. החלטה זו נומקה בעובדה כי המשיב קרע את האיזוק האלקטרוני מרגלו ויצא ממקום הפיקוח. בהמשך אף הודיע כי אינו מעוניין להמשיך ולהיות עצור בפיקוח אלקטרוני והוא מבקש לעבור לבית המעצר.

3. בדיון ביקורת שיפוטית על ההחלטה שהתקיים היום, טענה ב"כ המשיב כי שגה הממונה בהחלטתו וזאת מקום בו לא נתן דעתו לעובדה שהמשיב לא יצא ממקום המעצר אלא שהה בחצר מקום המעצר. הוסיפה וטענה כי קריעת הצמיד נעשתה נוכח נפיחות ברגלו, אשר תועדה ע"י השוטרים שהגיעו למקום. בנסיבות אלו טענה כי אין המדובר בהפרה מהותית. על כן ביקשה לתת למשיב הזדמנות נוספת למעצר בפיקוח אלקטרוני, עם החלפת אחד המפקחים.

מנגד, סמך ב"כ המבקשת על החלטת הממונה תוך שהפנה להפרה קודמת של המשיב ולחומרת ההפרה הנוכחית.

דין והכרעה:

4. לאחר שבדקתי לעומק את החלטת הממונה, עיינתי בכל החומר הרלוונטי ושמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי אין כל מקום להתערב בהחלטת הממונה ולהורות על החזרת המשיב לסטטוס של עצור באיזוק אלקטרוני.

המדובר בהפרה מהותית שנייה של המשיב את תנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני, לאחר שביום 6.6.19 יצא ממקום הפיקוח ללא אישור לטיפול רפואי ונרשמה לחובתו הפרה מהותית.

כעת כאמור חתך המשיב על דעת עצמו את האזיק האלקטרוני מרגלו, כאשר אין צורך לציין כי פעולה זו מהווה הפרה מהותית ביותר של התנאים החלים עליו, כמו גם גורמת לנזק כלכלי בציוד האיזוק.

בהתחשב בעובדה כי המשיב מצוי בסטטוס של עצור בפיקוח אלקטרוני זמן קצר - כחודשיים וחצי במועד החלטת הממונה - הרי שביצוע שתי הפרות מהותיות בהחלט מלמדות כי לא ניתן לתת בו את האמון הנדרש לשם מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

אם לא די באמור, הרי שבמסגרת הבירור במקום הפיקוח לו טען תחילה המשיב כי קרע את האזיק כי רגלו נפוחה והאזיק הציק לו, בהמשך שינה גרסתו וטען כי האזיק נקרע לאחר שרגלו נתקלה בסלון ולבסוף **הודה כי קרע את האזיק כי נמאס לו.**

בהמשך, במסגרת השימוע שנערך לו **ביקש המשיב עצמו להפסיק את מעצרו בפיקוח אלקטרוני ולשהות במעצר מאחורי סורג ובריח.**

יש לציין כי המשיב חזר בו מהדברים שאמר לממונה, דבר אשר מלמד על אופיו ועל הקושי לתת אמון בגרסתו.

לאור כלל הנסיבות המפורטות, לא מצאתי כל שגגה שנפלה בהחלטת הממונה להפסיק את מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. אף אני סבור כי המשיב הראה כי לא ניתן לתת בו את האמון הנדרש וכיום אין מקום להמשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

המזכירות תמציא החלטתי זו הן לב"כ הצדדים והן לשב"ס.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ט, 04 יולי 2019, בהעדר הצדדים.